

ΙΣΤΟΡΙΕΣ, (αλλά μπορεί και μόνο μία) ΓΙΑ ΓΑΤΙΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΠΛΑΤΑΝΙΑ

Ας τοποθετηθούμε στο σύγχρονο παρόν, που αλλάζει δίχως στεναγμό, μια και δυο γατάκια, το ένα μάλλον πιο επιθετικό από το άλλο, at least I think so, φτιάξανε ένα καινούργιο στέκι, σε μια γειτονιά, δίχως φόβο και λεφτά, στην παλιά συνοικία Αξά Μετζίτ, γνωστή πλέον λίγο ως πολύ, Πλατεία Ναυαρίνου.

Έναν μικρό συλλογισμό, πες πως έτσι λειτουργούν...!



Το ένα σκουντάει το άλλο, το μαύρο υπόψην:



Εδώ μια ιστορία αγάπης **2** και **3**, γλυκά και γατιά,

μέσα σε αυλές εσωτερικές και πάρα πολύ καλά κρυμμένες από τη σύγχρονη οπτική, καθώς παγιδευμένος στο τώρα, που να σκεφτείς για τα παλιά! Εδώ, και δω και κει και παραπέρα, κάπου μια βρυσούλα μάζευε κόσμο πολύ πολύ.

Στο πλατάνι που καθόμαστε, φίλε γάτε, υπάρχει εδώ και 400 όχι μόνο δευτερόλεπτα, αλλά μάλλον χρόνια-χρόνια..πολλά και ζοφερά..αλλά μπορεί και καλά..παραμυθένια...δρακουλίστικα και γεμάτο ποντικάκια!



Σκέψεις άλλων φίλων γάτων που

διψούν πολύ-πολύ.

Όπως ουρές ουρές και κουνιστές σαν τις δικές μας, στηνόταν κάθε λογής άνθρωπος γένους πάντα θηλυκού..σχεδόν, καθώς το πάντα δεν είναι ποτέ το πάντα το παντοτινό. Από εθνικότητες σωρό, λέγανε όλες τις καλημέρες τους εδώ!